

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 3. 2016, č. j. 30 A 225/2015 – 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 29. 3. 2016, č. j. 30 A 225/2015 – 27, odmítl podání žalobce ze dne 28. 12. 2015, jímž se žalobce domáhal zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2015, č. j. 2 As 245/2015 - 52, a vrácení věci k dalšímu řízení.

V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc rozhodovat o žalobách proti rozhodnutím vydaným v soudních řízeních. V posuzované věci tedy krajský soud shledal neodstranitelný nedostatek podmínky řízení a žalobu usnesením dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

Proti uvedenému usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost nesprávně označenou jako „*Žaloba pro zmatečnost usnesení ČR - Krajského soudu v Plzni ze dne 29. března 2016, č. j. 30 A 225/2015 – 27*“, již se domáhal zrušení napadeného usnesení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Důvody pro zrušení rozhodnutí krajského soudu spatřoval stěžovatel zejména v tom, že bylo rozhodováno „*v tajném řízení*“; ten, kdo v tomto řízení vystupoval jako účastník, neměl způsobilost být účastníkem řízení ani procesní způsobilost a nebyl řádně zastoupen; krajský soud ve věci jednal, aniž by byly splněny podmínky řízení; a ve věci nerozhodoval zákonný soudce.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v projednávané věci splněny veškeré podmínky řízení, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Z údajů na doručence (č. l. 29 spisu krajského soudu) vyplývá, že napadené usnesení bylo v souladu s § 49 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. stěžovateli doručováno do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu jeho bydliště označenou v žalobě. Vzhledem k tomu, že zde stěžovatel nebyl dne 1. 4. 2016 zastížen, byla zásilka téhož dne uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb [§ 49 odst. 2 a 3 písm. a) o. s. ř.]. Stěžovateli byla zároveň zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si zásilku obsahující napadené usnesení krajského soudu vyzvedl v pondělí dne 11. 4. 2016. Uvedeného dne mu bylo napadené usnesení doručeno.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovateli, tedy pondělí 11. 4. 2016. Poslední den lhůty tak připadl na pondělí 25. 4. 2016 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost stěžovatel podal elektronickou poštou s uznaným elektronickým podpisem u krajského soudu až dne 2. 5. 2016 a tato kasační stížnost je tak podána opožděně.

Krajský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

Jen pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že vzhledem k tomu, že kasační stížnost stěžovatele musela být bez jakýchkoli pochybností odmítnuta jako opožděná, již Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu na ustanovení advokáta, které soud obdržel dne 23. 5. 2016 (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 – 48, publ. pod č. 1741/2009 Sb. NSS).

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 26. května 2016

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu